

Skibe, der ere ubrugelige. Der er ingen Tvivl om, at naar en Del af Materiellet er saa forældet, at det kun kan bringe Skam og Skændsel over dem, som føre det, saa maa det afskaffes. Men paa den anden Side gør det een ondt at sige Farvel til gammelt Materiel, som har været til Glæde for vort Hjerte. Naar vi nu kaste et Blik paa Listen over de Skibe, som skulle kaseres, træffe vi der 3 Træskibe, som have en smuk Krigshistorie. De Panserskibe, som skulle afskaffes paa Grund af hele deres forældede Bygning, ringe Fart og ringe Panzerbeskyttelse osv., have jo ingen Krigshistorie; de have kun været meget lidt ude, men Tiden kræver ny Former, ny Forsvarsmidler, og som Følge deraf ere disse Skibe blævne ubrugelige. Vi have oven i Købet her til Lands været langsommere i Retning af at forny, end man har været i andre Lande, vi have ladet vore Skibe blive op over 30 Aar gamle; medens man f. Eks. i England fornyer et Skib i Regelen efter 15—20 Aars Forløb. Altsaa, disse Skibe maa afskaffes, og det er en meget praktisk Maade at tilvejebringe Penge til Kasernen ved at afskaffe dem. Der er der en lille Nuance, jeg vil berøre. Den højtærede Minister henviste til en Liste, som findes over de forskellige Lejligheder, vi have afskaffet ældre Materiel og anskaffet nyt. De 3 første Gange blev alt, der indkom ved Salg af de gamle Skibe, anvendt til Nybygninger, til de paa Stabelen staaende Nybygninger. De næste 3 Gange var det mindre Forétagerer, der ikke kunde kaldes Nybygninger, og en af disse Gange bleve Pengene brugte til Forandring af et Skib til Kaserneskip. Nu bliver det foreslaaet, at det indkomne Beløb skal bruges til en Kaserne. Altsaa, i denne Retning er det, som om den gamle Tradition, at det gamle skal anvendes til Hjælp for det ny, er forladt. Jeg kan dog ikke sige andet, end at som Forslaget foreligger, kan og maa jeg anbefale det. Der er ingen Tvivl om, at vore Kaserne-skibe efterhaanden ere blævne saa gamle, at det vil koste overvættets meget at reparere dem. Dækkene ere utætte, det pøser ned, de ere usunde. Usundheden opstaar i Træskibskaserner navnlig fra det raadne Bundtømmer i Skibene, der udvikler Dunster og frembringer en Stank, som er ulidelig og som gør, at raske og sunde Mænd, naar de om Morgenen komme op paa Dækket, ere ganske grønne i Ansigtet, naar de have ligget i Nærheden af Kilderne til Uddunstningen. Og saa er der det andet, at i Bunden af Skibet, hvor de

underste Soverum findes, maa der tilføres Luft paa kunstig Vis; de, der ligge i Nærheden af de kunstige Luftledninger, blive da forkølede, medens de andre, der ligge længere borte, ikke faa Luft nok. Det er altsaa ikke hygiejnisk anbefaleligt at blive ved de gamle Træskibe som Logisskibe. — Da det imidlertid vil tage Tid, inden Kasernen bliver opført, vil jeg henstille til den højtærede Minister, om man ikke kunde udsætte saa længe som muligt Salget af det ene af de tre Skibe, nemlig „Jylland“. Dertil knytter sig saa mange smukke Minder, og det er det største og bedste af dem, efter hvad jeg kan skønne.

Forslaget gaar altsaa ud paa at have en Kaserne, og da der i denne kun vil kunne anbringes højst 700 Mand, maa man have et Supplement. Jeg nævned, at der indkaldes omtrent 1,500 Mand aarlig, og denne Supplering sker da ved Fregatten „Fyn“. Jeg spørger: Hvorfor kan „Fyn“ bruges til Logisskib? Jo, af den simple Grund, at „Fyn“ er et Jernskib, hvis underste Dele kunne cementeres. Der er altsaa intet raadent Tømmer, der kan frembringe den usunde Luft, der dunster op fra Lasten i de gamle Træskibe.

Det andet Spørgsmaal, der berøres her, vedrører Fjernelsen af den Sprængfare, der ligger i, at vi i Nærheden af Byen have et Opbevaringssted for Ammunition, Krudt og Granater o. s. v. Den Fremgangsmaade, her bringes i Forslag, er ikke noget nyt. Den tyske Marine bevarer en meget stor Del af sin Krudtbeholdning i sine Krudtmagasiner, der, som der staaar i Bemærkningerne til Forslaget, ere indrettede med smaa vandtætte Rum, der ere afsondrede fra hinanden, saaledes at man kan tænke sig, at der i et af Rummene kan opstaa Sprængning, uden at de andre antændes derved. Men der er at bemærke, at ved den tyske Fremgangsmaade — der er for øvrigt ogsaa andre, der bruge den, f. Eks. Frankrig, men den er dog udpræget tysk — er det saaledes indrettet, at Skibe, der ligge gruppevis med Krudt inde, altid have hos sig en Opsynsbaad med forringet Besætning, men dog Besætning nok til Vagthold Nat og Dag. Der staaar imidlertid her i Bemærkningerne, at Skibene ville blive saaledes anbragte, at der bliver fuldstændig betryggende Opsigt Dag og Nat, saa jeg haaber, der ikke er Grund til at frygte for, at der skal ske noget.

Endelig er der en Bestemmelse om, at Minebaadene skulle ligge længere fra Værftet end tidligere. Det Sted, som er fundet til dem, finder jeg udmærket. De